

Statistisk sentralbyrå
Statistics Norway

FINANSDEPARTEMENTET

8. MAR 2006

Saksnr.

04139 - 37

Arkivnr.

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

Administrerende direktør/
Director General

Kongens gt. 6
P.b. 8131 Dep.
NO-0033 Oslo
Tel.: +47-21 09 49 90
Fax: +47-21 09 49 98

Internet: www.ssb.no
E-post/E-mail: ssb@ssb.no

Oslo, 06.03.2006
Deres ref.: 04/139 FM AIB, Vår ref.: 06/140-1 GUH/CAB
Saksbehandler: Gudrun Haraldsdottir/Benedicte Castberg
Seksjon for kredittmarkedsstatistikk

Høring - Forslag til direktiv om betalingstjenester

Vi viser til brev fra Finansdepartementet av 13.01.2006 vedrørende informasjon om forslag til direktiv om betalingstjenester. Direktivet regnes som EØS relevant.

Hensikten med det nye direktivet er å få til et velfungerende betalingsmarked i EØS, noe som skal føre til lavere kostnader og mer effektiv betalingsformidling over landegrensene. I den forbindelse foreslås det at en ny gruppe institusjoner - betalingsinstitusjoner - skal kunne tilby betalingstjenester over landegrensene innenfor EØS-området, i tillegg til kredittinstitusjoner og e-pengeforetak. Statistisk sentralbyrå har i uttalelsen forsøkt å vurdere direktivets mulige konsekvenser for statistikken og de internasjonale forpliktelsene på området. For utenriksregnskapet er det viktig med informasjon om når betalingsinstitusjonene starter og ev. avslutter virksomheten i Norge, samt informasjon om betalingsstrømmene.

Identifisering av betalingsinstitusjoner

For å fjerne juridiske barrierer som hindrer et felles EØS-marked, er det forslag om at det etableres felles konsesjonsregler for alle tilbydere av betalingstjenester i EØS som ikke er tilknyttet en kredittinstitusjon eller kan utstede e-penger. Hvert lands myndigheter skal opprette et eget register over de betalingsinstitusjonene som får tildelt konsesjon i landet. I Norge vil dette registeret kun omfatte norske juridiske enheter, og ikke foretak som har konsesjon fra utlandet. Til tross for ordlyden i paragraf 2 artikkel 20 i direktivet antar vi at betalingsinstitusjoner som er datterselskaper av utenlandske foretak vil være konsesjonspliktige i Norge og være underlagt norsk selskapslovgivning.

I tillegg til de norskregistrerte enhetene vil norske filialer av utenlandske foretak kunne drive betalingsformidling i Norge, samt at virksomhet i Norge kan drives direkte fra utlandet. Filialer av utenlandske selskaper er statistiske foretak helt på linje med norske juridiske enheter. Generelt skaper norske filialer av utenlandske foretak (NUF) vansker for statistikken, bl. a. utenriksregnskapet. Til dels skyldes problemene at organisasjonsformen NUF i Enhetsregisteret i Brønnøysund mangler et klart registreringsformål og at registrerings- og ajourholdsrutinene i registeret ikke er tilstrekkelig.

For de nye utenlandske betalingsinstitusjonene vil det også være meldeplikt til norske myndigheter ved filialetablering. Slik meldeplikt har vi i dag for filialer av en rekke utenlandske finansielle foretak. Disse filialene har imidlertid ikke plikt til å melde i fra når virksomheten faktisk starter opp og når den ev. avsluttes. Uten at dette inkluderes i meldeplikten vil det bli vanskelig å få oversikt over hvilke betalingsinstitusjoner vi faktisk får i Norge. Fra forsikringsbransjen har vi eksempel på at Kredittilsynet har en lang liste over filialer av utenlandske forsikringselskaper som kan starte virksomhet i Norge. Vi har imidlertid ingen mulighet for å kontrollere om disse faktisk driver virksomhet i Norge, ettersom det er et stort antall foretak som melder at de ønsker å starte virksomhet uten at de noen gang starter opp. Klarere

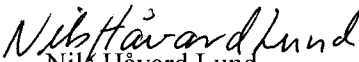
krav om registrering, starttidspunkt og ev. sluttidspunkt i meldingsplikten er derfor en forutsetning for å fange opp disse betalingsinstitusjonene i statistikken.

Spesifisering av opplysninger

For utenriksregnskapet er det avgjørende med informasjon om enheter som betaler og mottar betalinger over landegrensen, samt størrelsen og arten på disse betalingene. I henhold til direktivet skal informasjonsplikten for filialer, samt selskaper som driver virksomhet i Norge direkte fra utlandet, basere seg på samarbeid med myndighetene i tilsynsobjektens hjemland. Vi vil i denne forbindelse påpeke at vi har erfaringer med at det kan være problemer med utveksling av informasjon mellom tilsynsmyndighetene, og at det som regel er et begrenset antall variable som skal rapporteres fra hjemlandet til vertslandets myndigheter.

Av hensyn til kvaliteten på statistikken er det viktig at de nye betalingsinstitusjonene blir rapporteringspliktige i henhold til Valutaregistreringsloven på lik linje med kredittinstitusjoner og e-pengeforetak. For at SSB skal kunne benytte opplysningene til bruk i utenriksregnskapet er det en forutsetning at det er mulig å identifisere betaler og betalingsmottaker knyttet til transaksjonsbeløpene. Norske enheter må identifiseres med personnummer eller foretaksnummer, mens utenlandske foretak og personer må kunne identifiseres med landtilhørighet. For grenseoverskridende virksomhet som skjer direkte fra utlandet er det viktig at tilsynsmyndighetene utveksler informasjon om størrelsen på det totale transaksjonsbeløpet mellom landene.

Med hilsen

Nils Håvard Lund
fungerende adm. direktør